

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Cobzac Elena, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie și Guzun Ion

judecând fără citarea părților recursul ordinar, declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Djurleac Dumitru prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Djurleac Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat în orașul Xxxxx, strada Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 17.08.2019-22.07.2020;
2. Instanța de apel: 07.09.2020-03.03.2021;
3. Instanța de recurs: 20.04.2021-08.06.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț sediu Ocnița din 22 iulie 2020, Djurleac Dumitru Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217 alin. (2) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare;
- art.248 alin. (2) Cod penal, la 6 luni închisoare,.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare.

S-a dispus încasarea din contul lui Djurleac Dumitru în beneficiul statului, a sumei de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 27 martie 2018, în jurul orei 22:50, la PTF Otaci, raionul Ocnița, intrare în Republica Moldova, Djurleac Dumitru, a fost stopat și supus percheziției corporale, unde între timp Djurleac Dumitru, a aruncat jos la sol, o coală de hârtie argintie în care se afla praf de culoarea albă.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-R-364 din 17.12.2018, în masa solidă, uscată, de culoarea galbenă, depistată și ridicată la

data de 27.03.2018, în cadrul efectuării cercetării la fața locului, lângă piciorul stâng a lui Șarban Ion, s-a depistat „amfetamin” care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, cantitatea substanței psihotrope - „amfetamin” (materie uscată) constituie 0,144 g.

Prin prisma probelor examinate în ședința de judecată, instanța a constatat ca fiind dovedită integral vinovăția inculpatului Djurleac Dumitru în fapta lui incriminată, iar acțiunile acestuia le-a încadrat în baza art. 217 alin.(2) Cod penal - *păstrarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare* și art. 248 alin. (2) Cod penal - *trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor psihotrope, tăinuindu-le de controlul vamal*.

3. Sentința a fost atacată *cu apel*, de către avocatul Ciumac Natalia în numele inculpatului Djurleac Dumitru, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Djurleac Dumitru să fie achitat în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, pentru că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea apelului apărarea a indicat că, inculpatul nu a recunoscut vina pe parcursul procesului, iar vinovăția acestuia de comiterea infracțiunilor imputate nu a fost demonstrată, nefiind prezentate probe suficiente în acest sens. Or, substanțele narcotice depistate nu aparțineau lui Djurleac Dumitru, iar martorul Șerban Ivan a dat declarații împotriva inculpatului pentru a se eschiva de la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021 a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința parțial, în latura pedepsei, și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Djurleac Dumitru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal și prin coroborare cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, s-a liberat de pedeapsa penală în legătură cu prescrierea atragerii la răspunderea penală, prevăzută la art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal. Djurleac Dumitru s-a considerat condamnat în baza art. 248 alin. (2) Cod penal, conform acestei legi, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, dispozițiile sentinței referitor la corpurile delictive și cheltuieli judiciare, au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește pe deplin vinovăția inculpatului Djurleac Dumitru în faptele aduse în învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele invocate în cererea de apel formulată, cu privire la nevinovăția inculpatului.

Instanța de apel, cercetând sub toate aspectele probele administrate, efectuând o analiză amplă a acestora, a constatat că, instanța de judecată a dat o apreciere juridică justă acțiunilor inculpatului Djurleac Dumitru, corect încadrându-i acțiunile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - *păstrarea ilegală a substanțelor psihotrope, săvârșite în proporții mari, fără scop de înstrăinare* și art.248 alin. (2) Cod penal - *trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a substanțelor psihotrope, tăinuindu-le de controlul vamal*.

Constatând ca fiind demonstrate faptele infracționale prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 248 alin. (2) Cod penal, precum și faptul că, acestea au fost comise cu vinovăție de către Djurleac Dumitru, instanța de apel a constatat temei pentru liberarea acestuia de pedeapsa penală, pe capătul de acuzare în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Având în vedere prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, ținând cont că, la caz s-a constatat vinovăția inculpatului Djurleac Dumitru în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal - catalogată, conform art. 16 alin. (2) Cod penal, ca fiind ușoară, aceasta fiind săvârșită la 27.03.2018 și de la comiterea ei au trecut mai mult de 2 ani, instanța de apel a considerat oportun de a-l libera pe Djurleac Dumitru de pedeapsă penală, în legătură cu prescrierea atragerii la răspunderea penală.

Potrivit alin. (5) al art. 60 Cod penal, *curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată* - anume la aceste prevederi s-a referit procurorul invocând că, la caz, răspunderea lui Djurleac Dumitru nu este prescrisă, întrucât acesta s-a sustras de la judecată pe parcursul procesului penal. În dezacord cu această poziție, instanța de apel a reținut că, pe cazul penal din speță, până la pronunțarea sentinței de condamnare - 22.07.2020, în privința inculpatului Djurleac Dumitru nu a fost pornit dosarul de căutare, materialele cauzei penale denotă lipsa vreunui document ce ar atesta că, acesta s-a eschivat de la prezentare la organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Respectiv, curgerea prescripției pe cazul dat nu a fost întreruptă, iar la data pronunțării sentinței - 22.07.2020, răspunderea penală era deja prescrisă.

Cât privește infracțiunea prevăzută de art. 248 alin. (2) Cod penal, în a cărei comitere a fost găsit vinovat Djurleac Dumitru, instanța de apel a conchis că, pentru a atinge scopurile pedepsei penale, pentru inculpat urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare.

Ținând cont de faptul că, Djurleac Dumitru cu toate că nu are antecedente penale, totuși a comis infracțiunea care este catalogată, conform art.16 alin. (3) Cod penal, ca fiind mai puțin gravă, îndreptată împotriva desfășurării normale și dezvoltare a relațiilor sociale referitoare la regimul vamal, instanța de apel a

conchis că, anume o pedeapsa cu închisoarea axată spre limita minimă ar fi posibilă atingerii scopurilor invocate în textul art. 61 alin.(2) Cod penal.

La aprecierea cuantumului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul, că, Djurleac Dumitru se caracterizează pozitiv la locul de trai, locuiește cu mama sa, Djurleac Natalia, care este încadrată în gradul de dezabilitate, în acest sens de către partea apărării fiind prezentate înscrisuri justificative, numindu-i o pedeapsă sub formă de închisoarea, dar axată spre limita minimă.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs ordinar* de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Djurleac Dumitru, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, avocatul indică:

- instanța de apel, a apreciat greșit acele criterii ce au stat la baza pronunțării deciziei;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel nu a luat în considerație personalitatea lui Djurleac Dumitru, faptul că nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă de la locul de trai, și aflarea la întreținerea inculpatului a mamei care are grad de invaliditate. Iar faptul că nu a recunoscut vinovăția nu trebuia nicidecum apreciată ca o circumstanță agravantă;

- vinovăția inculpatului pe parcursul examinării cauzei nu a fost demonstrată, nefiind prezentate probe suficiente în acest sens. Necătfind la faptul că, în ședință de judecată au fost vizionate înregistrările efectuate la 27.03.2018, în cadrul percheziției corporale a lui Djurleac Dumitru și Șerban Ion, instanța de apel nu a dat apreciere acestora, or, chiar în înregistrare, unul dintre colaboratorii organelor de drept descrie coala de hârtie argintie, în care se afla praf de culoare albă, menționând că acesta a căzut din buzunarul lui Șerban Ion;

- declarațiile inculpatului în susținerea nevinovăției sale pe marginea învinuirii aduse sunt susținute și de probele cauzei penale;

- vinovăția inculpatului Djurleac Dumitru nu a fost demonstrată de către instanța de judecată, iar în aceste circumstanțe, instanța de apel urma să emită decizie de achitare în privința inculpatului.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea prezentului recurs, deoarece instanța de apel just a constatat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, corect stabilind vinovăția inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal și art. 248 alin. (2) Cod penal.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

Așadar, în prezenta speță, avocatul Rotari M. în numele inculpatului, invocă faptul că, vinovăția inculpatului nu a fost demonstrată, iar la stabilirea pedepsei nu a fost luat în considerație personalitatea inculpatului, astfel semnalând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu a fost demonstrată vina inculpatului, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de casare parțială a sentinței, în latura pedepsei.

Totodată, instanța de apel și-a argumentat soluția prin faptul că, din declarațiile martorilor și din probele materiale prezentate în cauză, cert se demonstrează comiterea de către inculpat a infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2), art. 248 alin. (2) Cod penal, probe care sânt descrise amănunțit în hotărârea judecătorească (f.d. 230-236 v. I).

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, pe care Colegiul le însușește.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o

apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că, instanța de apel nu a dat apreciere înregistrărilor efectuate la 27.03.2018, în cadrul percheziției corporale a lui Djurleac D.

Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că, chestiunea dată a constituit obiect de discuție în instanța de apel, care a indicat că, învinuirea adusă inculpatului Djurleac Dumitru se confirmă și prin înregistrările video stocate pe suportul electronic păstrat la materialele cauzei și care a fost recunoscut în calitate de corp delict. În cadrul reproducerii acestor înregistrări s-a constatat, că la data de 27.03.2018, pe timp de noapte, de inspectorul superior Niculcea Renat, inspector superior Proca Ivan, comisar Scutelnic Andrei și inspector principal Savciuc Mihail, a fost efectuată percheziția corporală asupra lui Djurleac Dumitru și Șerban Ion. În timpul percheziției corporale, lângă piciorul stâng a lui Șerban Ion, a fost depistat un plic de culoare argintie. La deschiderea acestui plic, s-a stabilit, că în plic se află praf de culoare albă, care a fost ridicat și transmis pentru efectuarea expertizei tehnico-științifice. S-a văzut și s-a auzit din înregistrare, cum Șerban Ion spune că acest plic nu îi aparține și că a fost aruncat de cineva. Djurleac Dumitru în timpul percheziției corporale se indigna, întrebând din ce motiv a fost stopat. În cadrul percheziției corporale careva bunuri interzise asupra lui Djurleac Dumitru nu au fost depistate. Însă, distanță dintre Șerban Ion și Djurleac Dumitru era de aproximativ 1-2 metri, fapt care fac credibile declarațiile lui Șerban Ion, cu privire la faptul că, pachetulul cu substanțele narcotice au fost aruncate la piciorul său de către Djurleac Dumitru, acest fapt fiind confirmat și prin declarațiile martorilor Scutelnic Andrei, Niculcea Renat și Proca Ion, depuse în instanța de fond.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel întemeiat a reținut că, prima instanță corect a statuat, că poziția inculpatului este una declarativă, care vine în contradicție cu probatoriul acumulat, având drept scop eschivarea de la răspunderea penală, or, din probele administrate este evident faptul, că anume inculpatul Djurleac Dumitru, la PTF Otaci, raionul Ocnița, intrare în Republica Moldova, avea asupra sa substanțele psihotrope, pe care cu prilejul stopării lui de către poliție, le-a aruncat la sol, lângă piciorul lui Șerban Ion.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal lărgit statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului Djurleac D., în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2), art. 248 alin. (2) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de către inculpat nu și-a găsit confirmarea.

Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de avocat - *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, specificat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea stabilirii pedepsei, fără a aduce careva critici la acest capitol.

Colegiul consideră, că nici acest temei pentru recurs invocat nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului Djurleac D., stabilită conform sancțiunii art. 248 alin. (2) Cod penal.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a quantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura

atingerea scopului scontat.

Instanța de recurs menționează că instanța de apel a motivat corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a menționat că, nu au fost constatate careva circumstanțe agravante și atenuante, Djurleac Dumitru, cu toate că nu are antecedente penale, totuși a comis infracțiune care este catalogată, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, ca fiind mai puțin gravă, îndreptată împotriva desfășurării normale și dezvoltare a relațiilor sociale referitoare la regimul vamal, astfel considerând că, anume o pedeapsa cu închisoarea axată spre limita minimă, ar fi posibilă atingerii scopurilor invocate în textul art. 61 alin.(2) Cod penal.

De asemenea, la aprecierea cuantumului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul, că Djurleac Dumitru se caracterizează pozitiv la locul de trai, locuiește cu mama sa, Djurleac Natalia, care este încadrată în gradul de dizabilitate, în acest sens de către partea apărării fiind prezentate înscrisuri justificative, astfel considerând, că scopurile pedepsei sunt realizabile și prin stabilirea față de Djurleac Dumitru a pedepsei cu închisoarea, dar axată spre limita minimă.

La fel, Colegiul penal lărgit relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței că, nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că **prin îndeplinirea**

condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

În atare împrejurări, Colegiului penal lărgit consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal lărgit statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 8), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Djurleac D., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, cu menținerea deciziei.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului Djurleac Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe *Djurleac Dumitru Xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **29 iulie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Guzun Ion